

ὅμια γὰρ δόμων νομίζω δεσπότου παρουσίαν.

πρὸς τάδ' ὡς οὕτως ἔχόντων τῶνδε, σύμβουλοι λόγου 170
τοῦδέ μοι γένεσθε, Πέρσαι, γηραλέα πιστώματα·
πάντα γὰρ τὰ κέδν' ἐν ὑμῖν ἐστί μοι βουλεύματα.

ΧΟΡΟΣ

εὗ τόδ' ἴσθι, γῆς ἄνασσα τῆσδε, μή σε δὶς φράσαι
μήτ' ἔπος μήτ' ἔργον ὃν ἀν δύναμις ἡγεῖσθαι θέλῃ·
εὐμενεῖς γὰρ ὄντας ἡμᾶς τῶνδε συμβούλους καλεῖς. 175

ΑΤΟΣΣΑ

πολλοῖς μὲν ἀεὶ νυκτέροις ὄνείρασιν
ξύνειμ', ἀφ' οὗπερ παῖς ἐμὸς στείλας στρατὸν
Ιαόνων γῆν οἴχεται πέρσαι θέλων·
ἀλλ' οὕτι πω τοιόνδ' ἐναργὲς εἰδόμην
ώς τῆς πάροιθεν εὐφρόνης, λέξω δέ σοι·

ἔδοξάτην μοι δύο γυναῖκ' εὐείμονε, 180

ἡ μὲν πέπλοισι Ηερσικοῖς ἡσκημένη,

ἡ δ' αὖτε Δωρικοῖσιν, εἰς ὅψιν μολεῖν,

μεγέθει τε τῶν νῦν ἐκπεπεστάτα πολύ,

κάλλει τὸ ἀμώμω, καὶ κασιγνήτα γένους

ταύτον· πάτραν δὲ ἐναιον ἡ μὲν Ἑλλάδα

κλήρῳ λαχοῦσα γαῖαν, ἡ δὲ βάρβαρον.

τούτῳ στάσιν τινὸς ὡς ἐγὼ δόκουν ὁρᾶν

τεύχειν ἐν ἀλλήλαισι. παῖς δὲ ἐμὸς μαθὼν

κατεῖχε κάπραῦνεν, ἄρμασιν δὲ ὑπο-

ζεύγνυσιν αὐτῷ καὶ λέπαδν' ἐπ' αὐχένων

τίθησι. χὴ μὲν τῇδ' ἐπυργοῦτο στολῇ,

λαύουσι τῆς τοῦ φωτὸς ἥδονῆς οἱ πέιητες. 174. θέλῃ] ἀγτὶ τοῦ δόνηται. 181. ἔδοξάτηρ] πρόσεχε τῇ τοῦ ὄνείρου ἀραγγώσει. ἔδοξάτηρ μοι δύο γυναῖκ' εὐείμονε] ἐντεῦθεν ἔλαβεν Σοφοκλῆς τὸ ἔδοξάτηρ μοι τὰ δύο ἡπείρῳ μολεῖν καὶ Εὐριπίδης (Iphig. T. 44) Ἐδοξεν ὑπρῷ τῆς δὲ ἀπαλλαχθεῖσα γῆς. 185. γένους ταύτον] Άνδρων δὲ Ἀλικαρνασσεύς φησιν Ὡνεανὸς δὲ γῆμας Πομφολύγην καὶ Παρθενόπην ἵσχει ἐκ μὲν Παρθενόπης Εὐρώπην καὶ Θράκην, ἐκ δὲ Πομφολύγης Άσταν καὶ Λιβύην· ἀφ' ὃν τὰς ἡπείρους ὄνομασθῆναι συμβέβηκεν. 192. τῇδ']